

А. М. Рахімі

студ. II курсу

спеціальність «Менеджмент»

Науковий керівник: ст.викл. М. А. Кіріліна

ЕСЕНЦІАЛІЗМ ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ МЕНЕДЖМЕНТУ

Проблема ефективного використання часу завжди непокоїла менеджерів, оскільки його, як єдиного обмеженого ресурсу, ніколи не буває досить для різного роду обов'язків та проектів. І ніякі тренінги та техніки особистої продуктивності не допоможуть керівнику розв'язати усі проблеми тайм-менеджменту. Проте, відповідно до закону форсованої ефективності, часу завжди досить для виконання найважливіших справ. [1, с. 32] Саме філософія есенціалізму вчить нас бачити, що насправді важливо, аналізувати всі існуючі варіанти та обирати лише найцінніші.

Есенціалізм – це систематичний підхід, філософія, образ життя, що дозволяє виокремити лише найефективніші точки докладання зусиль, на яких необхідно сконцентрувати власну енергію та час. [2, с. 11] Як казав Гете: «Важливі справи не повинні страждати через справи неважливі». [1, с. 34]

Менеджер-есенціаліст повинен вміти робити власний вибір, обираючи лише найголовніші задачі та проекти серед усього обсягу робіт. Він робить більше, скорочуючи, а не збільшуючи обсяг власного труда. Тут добре підходить принцип Вільфредо Парето, який помітив, що 20% зусиль дають 80% результату, а інші 80% зусиль - лише 20% результату. [1, с. 25] Отже, саме невелика частина наших дій по справжньому ефективна, що підкреслює основний принцип есенціалізму – «менше, проте краще». [2, с. 9] Навіть Стів Джобс, відомий своїм трудоголізмом, говорить: «Працювати потрібно не 12 годин, а головою».

Багато людей загнані у пастку так званого «парадоксу успіху», оскільки замість того щоб сказати «ні» на пропозиції, які відволікатимуть їх від головної мети, вони відповідають «так», щоб уникнути суспільного гніту. [2, с. 15-16] Забуваючи про здатність обирати, вони стають інструментом виборів інших людей. [2, с. 40] На відміну від них, менеджер-есенціаліст володіє чіткими власними кордонами та внутрішнім стрижнем, щоб протистояти соціальному натиску та захищати свій час від пропозицій, які не відповідають його меті. Отже, як зазначав П. Друкер: «Люди ефективні, коли кажуть “ні, мені це не підходить”». [3, с. 154]

Таким чином, менеджер-есенціаліст викорінює у своїй свідомості такі руйнуючі установки: «я повинен», «все важливо», «я можу зробити і те і друге», замінюючи їх на: «я обираю», «всього декілька речей має значення» та «я можу зробити що завгодно, проте не все». [2, с. 34] Він відмовляється від переконання, що встигнути абсолютно все можливо, та об'єктивно дивиться на речі, приймаючи важкі, проте ефективні, рішення.

А. Маккензі писав: «Діяти непродумано — це перше джерело проблем». [1, с. 20] Таким чином, що кращим є план, то швидше і легше менеджеру буде досягати мети. Відповідно до принципу Парето, мала частина запланованих завдань, яка важча за інші, здатна приносити більше користі кар'єрі, проте більшість людей займають свій час простішими завданнями, які приносять значно менші результати. Ефективний менеджер-есенціаліст, контролює послідовність своїх дій та обирає між важливими та неважливими справами.

Одним із найефективніших методів тайм-менеджменту, який полягає у правильному виокремленні пріоритетів, є матриця Ейзенхауера. Запропонована Дуайтом Ейзенхауером методика базується на оцінці задач за двома факторами: терміновість (вертикальна вісь) та важливість (горизонтальна вісь), які у комбінації формують чотири критерії оцінки (квадрати). В результаті, записавши свої справи та задачі, формується чітке уявлення того, що є першочерговим, що можна виконати пізніше, а що взагалі не варто робити. [4, с. 2]

I група: за правильного планування цей квадрат матриці повинен бути завжди чистим, без єдиного запису, оскільки поява термінових та важливих справ є проявом неорганізованості та неефективного планування.

II група: найважливіший на думку Ейзенхауера квадрат, тому що задачі цієї частини дозволяють реалізувати потенціал менеджера та сконцентрувати увагу на нюансах, за рахунок відсутності терміновості при їх виконанні.

III група: справи, які потребують швидкого усунення, оскільки відволікають від ефективної роботи та не наближують до результату.

IV група: справи, які не приносять жодної користі для досягнення мети, «пожирачі часу». [1, с. 3-5]

Отже, можна зробити висновок, що есенціалізм є ефективним інструментом сучасного менеджменту. Його філософія близька до принципу Парето, який спонукає менеджера робити «менше, проте краще». Тобто, есенціаліст більш вибірково підходить до задач та можливостей, які потребують його уваги, та обирає лише найцінніші з них. Як писав Б. Трейсі: «Одним із

найкращих способів змарнувати час є дуже добре робити те, що взагалі робити не треба». [1, с. 17] Щоб слідкувати за ефективністю використання найціннішого ресурсу, тобто часу, існує матриця Ейзенхауера, яка дозволяє сегментувати заплановані справи за пріоритетами. Отже, шлях менеджера-есенціаліста, базується на його вмінні аналізувати, обирати, усувати та діяти.

	ТЕРМІНОВІ	НЕТЕРМІНОВІ
ВАЖЛИВІ	I група Важливі термінові справи	II група Важливі нетермінові справи
НЕВАЖЛИВІ	III група Не дуже важливі, але термінові справи	IV група Не дуже важливі та не термінові справи

Рис.1. Матриця Ейзенхауера [1, с. 3-5]

Список використаної літератури

1. Трейсі Б. Зроби це зараз. 21 чудовий спосіб зробити більше з менший час. Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2016. 111 с.
2. МакКеон Г. Эссенциализм. Путь к простоте. Изд. 4-е. Москва: Манн, Иванов и Фербер, 2018. 249 с.
3. Пугачева Д. Д., Богданова О. П. Эссенциализм как основа успеха современного менеджера. Инновационная экономика- экономика постиндустриального общества: материалы междунар. наук.-практ. конф. (г. Новосибирск, 26 дек. 2019 г.). Стерлитамак: АМИ, 2019. С. 153-155.
4. Друми Ю. В., Нагуляк В. А. Матрица Эйзенхауэра как ключевой инструмент тайм-менеджмента, 2015. С. 1-6. URL: <http://mx.ogasa.org.ua/handle/123456789/2901> (дата обращения: 23.03.2021).